

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXCIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

publicā, vt hæc oīa habentur per Bart. & Alex. in d. S. tormenta. ¶ Non obstat dictū cuiusdā Vincentij fabri examinati extrajudicialiter per viā instrumenti in castro Centi, qm̄ is factus fuit socius criminis p̄ inquisitionem pariter p̄ ipsum, & d. Gregoriū formatam de morte dicti Baptistā, & f̄ socio criminis fides non adhibetur, maxime cū Vincentius quærat se dicto crimine exonerare, vt probatur in c. personas de testi. l. si. cum gl. C. de accus. & c. neniens extra de testibus: ¶ Et quāvis dictū socij criminis qn̄q; saltē iudiciū ad torturā faciat, iuxta ea, quæ habentur per Sali. in d. l. si. vel saltē faciat iudiciū, & præsumptionē qualē qualē, vt per Inn. in c. qm̄ de test. & per Cyn. in d. l. si. in hoc est verū, qm̄ socius criminis fuit receptus vt testis, quia iudicialiter, & in iudicio deposuerit, ac confessus fuerit, ut ibi, secus si extrajudicialiter, ¶ qm̄ talis confessio extrajudicialis, quæ solū facit iudiciū, vt supra, nocet sibi confitenti, & non alteri, vt volunt Abb. Ant. & alij in d. c. si. de conf. & h̄ per doct. in l. unica, C. eo. ti. Et Spec. in ti. de inquisitione, §. qn̄ aut̄ uerū. septimo dicit, qd̄ ad confessionē socij criminis inquisitio p̄ tertiū formari nō pōt, maxime qn̄ confessus fuisse extrajudicialiter, ut supra, quia probationes fieri debent iudici vt iudici, non aut̄ extra iudiciū. l. quinquaginta, ff. de proba. & c. ex literis eo. tit. Præterea dictū huius Vincētij fuit receptū non seruata forma tradita ad illud recipiendū, vt patet ex tenore subdelegationis factæ per Reuerend. D. Vicelegatū, ergo ad præiudiciū Gregorij valere non debet arg. c. cum dilecta de rescrip. Ad de. qd̄ Vincentius illud primū dictū renouauit, atque correxit, & causam correctionis optime assignauit, ergo saltem ex hoc fides eius, & probatio dicitur diminuta. ¶ ¶ Et quamuis dictū vnus testis facit se m̄ plenam finē, qn̄ de uisu deponit, ut supra dixi, tñ hoc est uerū, qn̄ fuit testis oī exceptione maior, & iudicialiter, & in forma iudicij examinatus, secus si extrajudicialiter, vt colligitur ex ijs, qd̄ uoluit Bar. in l. si. ff. de q. & Abb. in c. tertio loco de probatio. qm̄ qn̄ fuit concessus extrajudicialiter, & non fuit omni exceptione maior, ut socius criminis, & bannitus, ex hac cōfessione nullū pōt præiudiciū generari, nec aliquid Ant. Abb. & alij in d. c. si. de confes. ¶ Plures alij testes fuerunt in hac causa examinati, qui nihil contra dictū Gregorium probant, sed potius ad illius fauorē deponunt, ut uideri pōt. Quare ex his oībus dico ipsum Gregorium esse omnino ab inquisitione contra eum formatam absolendum. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Confessio etiam iudicialis, & iurata, & ad interrogationem iudicis facta potest renouari, quando de illius errore constaret.
- 2 Reus de homicidio simpliciter inquisitus si interrogatus negauit, & postea conuictus fuit, potest negatiuam suam declarare, & probare se ad suam defensionem, uel prouocatum vulnerasse, aut occidisse.
- 3 Neque ex hoc dicitur sibi contrarius, aut variare,
- 4 Et confessus iudicialiter se simpliciter occidisse, potest etiam ex intervallo hanc suam confessionem declarare, quod ad sui defensionem, uel prouocatus occidit.
- 5 Ad questionē, & torturā quando, & quomodo sit deueniendum.
- 6 Ad defensionem necessariam occidisse quomodo probetur, usque ad nu. 9. & nu. 12. & 14.
- 7 Et quid si prouocatus potuisset fugere.
- 8 Prouocatio, & defensio ex comēturis probatur.
- 9 Defensio per testes etiam de credulitate deponentes probatur.
- 10 Ad probandum prouocationem, seu insultum alicuius contra alium quem pro excusatione rei accusati, uel inquisiti probationes etiam leuiores admittuntur.

- 11 Præsumptio semper est pro eo, qui offendit, et occidit.
- 13 Excedens modum in se defendendo quomodo sit puniendum. 15.
- 16 Offenditur licite usq; ad actum occisionis ueniens tunc etiam aliquem possessione rei iuxta spoliat.
- 17 Defensio personalis magis, quam realis est à iure p̄sertim.
- 18 Aggressorem, & prouocantem quando, & cui licet tunc ad occisionem offendere.
- 19 Statutum, aut lex loquens simpliciter de pena capitali, non est de qua pena in dubio intelligatur.
- 20 Plures in rixa vulnerantes, & occidentes aliquem plures, quorum unum tantum fuerit letale, quæ pena à quo fuerit illatum, an, & quando omnes de capitali sint, & quando secus.

E P I T O M E.

NEGATIVAM rei de homicidio simpliciter facti, & interrogati posse ex intervallo posteri, & declarari, & per reum, uel alium eius posse postea probari illum uel prouocatum, sui defensionem occidisse, Et defensionis huius probatio quomodo sit imponenda, hic habetur.

C O N S I L I V M C X C I I I I.

GREGIE quidem, & copiosè doctissimo do. consultore fuit oblatos inquisitos morte naturali, & rixaria afficiēdos non esse, in causa quā iudicā, & magis aquā deuenio, qm̄ quā mā difficultatē v̄. qd̄ est absque metu perquisiti, qui prius simpliciter cū iuramento Meronionum vulnerasse negauerunt, postea tē uallo illā suā negatiuam simpliciter facta, qd̄ uel prouocati, uel ad suam defensionē quia f̄ confessio et iudicialis, & iurata, ac tē r̄ius, hoc est iudicis interrogationem factam pōt, qn̄ de illius errore constaret, vt uoluit error in pen. col. C. de iuris, & fact. ignor. ff. col. 12. extra de confes. Roma. in com. p̄. si uerō, §. de uiro in 31. limitatio. ff. sol. man. der. in d. l. error in fi. Præterea, qui negat occidisse, si conuictus fuerit, pōt negatiuam suam declarare, qd̄ simpliciter negauit, quia simpliciter rogatus, & inquisitus fuit, qd̄ occidit, quis simpliciter, & ibi scriben. ff. de uerb. oblig. ideō post negationem inquisitus probare pōt ad suam defensionem vulnerasse, uel prouocatus fecisse, nam in criminalibus nunquam cetera clusa uia accusato, uel inquisito se defendente alteri, qui illum defendere uellet argumentum tantum cum ibi not. per glōsā, & Bartol. appella. & est bonus tex. in l. 1. §. si quis quaestio. quando cunq; enim, & quomodo occidet unicuiq; sanguinem suum redimere. l. 1. in eis eorū, qui sibi mor. confici. & Bal. in c. 1. uasallus in vlt. col. de controuert. in uicibus, & faciunt ad quæstionem multum noc. in reus simpliciter negauerit se occidisse, de quo uictus fuerit de occisio, poterit probare, qd̄ sui defensionem, uel prouocatus fecerit, modo, quo simpliciter contra eum fuit inquisitio, qd̄ simpliciter se occidisse intelligitur, esse dictum, ut de homicidio simpliciter probatum consequenter non dicitur ex hoc uariā, sed met contrarius, ut uoluit maximus fœdalis deas de Ifern. in dicto §. item si uasallus, qd̄ ibi in terminis refert, & sequitur, quod